

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4C/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721202196
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3721202196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou, v spore žalobcu Okresné stavebné bytové družstvo Považská Bystrica, so sídlom Považská Bystrica, SNP 1936, IČO: 36 016 659, proti žalovanému W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX, právne zastúpenému JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom Považská Bystrica, Šoltésovej 346/1, IČO: 36 860 654, o zaplatenie 322,84 eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca **p o v i n ň ý** zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré **p o** právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca proti žalovanému domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 322,84 eur a nahradiť trovy konania. V žalobe uviedol, že žalovaný bol vlastníkom bytu na adrese G. J., O. XXXX/XX - XX a uzatvoril do žalobcom zmluvu o výkone správy, na základe ktorej žalobca zabezpečuje prevádzku domu, bytu, nebytových priestorov a opravy spoločných častí, zariadení a príslušenstva bytového domu. Ďalej žalobca uviedol, že si žalovaný nesplnil povinnosť zaplatiť úhrady za poskytovanie služieb v zmysle vyúčtovania zo dňa 30.04.2019. K žalobe žalobca priložil Zmluvu o výkone správy zo dňa 13.05.2008, Vyúčtovanie zálohových úhrad nákladov za užívanie bytu za kalendárny rok 2018 s prílohami, dokument s názvom Sumárna analýza platieb za obdobie od 01.01.2019 do 19.07.2021 a Rozpis platieb nájomného za roky 2018 a 2019.

2. Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 9.8.2021 platobný rozkaz, sp. zn. 4C/21/2021-19, voči ktorému podal žalovaný odpor. V odpore žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7C/223/2014 bolo určené, že kúpna zmluva, ktorú žalovaný uzatvoril s manželmi O., je platná. Platí teda, že odstúpenie kupujúcich od zmluvy bolo prejudiciálne určené ako neplatné. Od 21.09.2018 teda podľa žalovaného zodpovednosť za úhradu všetkých poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy o výkone správy podľa § 10 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len ako zákon č. 182/1993 Z. z.) prešla na nových vlastníkov. Ďalej uviedol, že s jednotlivými splátkami bol v omeškaní od júla 2018 a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 03.08.2021, nárok uplatnený žalobcom je premlčaný. K odporu žalovaný priložil rozpis platieb za rok 2018 a čiastočný výpis z LV č. XXXX týkajúci sa bytu č. XX.

3. Žalobca v replike uviedol, že považuje vznesenú námietku premlčania za neopodstatnenú z dôvodu, že žalobca ako správa bytového domu je v zmysle § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. povinný v

termíne najneskôr do 31.05. nasledujúceho roka vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad na plnenie rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Žalobca si teda svoj nárok vyplývajúci z pohľadávky ročného vyúčtovania za rok 2018 nemohol uplatniť skôr ako v roku 2019. Žalobca si teda uplatnil svoj nárok na súde včas, čím nedošlo k jeho premlčaniu. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný bol povinný platiť úhrady za plnenia iba do mesiaca september 2018 (vrátane) a za obdobie mesiacov október až december 2018 mali túto povinnosť už aktuálni vlastníci manželia C.. M. O. S. C.. B. O.. Z tohto dôvodu žalobca zrealizoval dvoje vyúčtovania - jedno pre žalovaného za obdobie 01 - 09/2018 a druhé pre aktuálnych vlastníkov za obdobie 10 - 12/2018. Ďalej žalobcu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 6Co/759/2014, ktorého záverom je, že v dôsledku prevodu vlastníctva bytu nedochádza k zániku povinnosti pôvodného vlastníka na vyrovnanie nedoplatku vzniknutého z ročného vyúčtovania za obdobie, kedy bol povinný znášať náklady spojené s užívaním bytu a bol taktiež povinný uhrádzať platby do prevádzky, údržby a opráv. Táto povinnosť mu zaniká až jej splnením a neprechádza na nového vlastníka.

4. Žalovaný v duplike a na pojednávaní dňa 20.01.2022 zotrval na svojej argumentácii a uviedol, že pohľadávka 322,84 eur bola evidovaná za obdobie roku 2018, pričom nedoplatok bol vykázaný už k 30.09.2018 v stave prevádzkového účtu k 31.12.2018. Z uvedeného je teda podľa žalovaného zrejmé, že pohľadávka mohla vzniknúť len do 30.09.2018, a preto žalobca musel mať túto skutočnosť na pamäti, aby mohol uplatňovať nároky v 3-ročnej lehote, keďže mal poznať, v ktorom čase mal žalovaný platiť mesačný predpis a tento neplatiť.

5. V priebehu konania žalobca predložil predpisy mesačných zálohových platieb za užívanie bytu platné od 01.01.2017, 01.02.2017, 01.10.2017 a rozpis platieb za rok 2017, 2018 a 2019.

6. Žalobca na pojednávaní dňa 20.01.2022 poukázal na právny názor uvedený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/71/2019, podľa ktorého v dôsledku prevodu vlastníctva bytu nedochádza k zániku povinnosti pôvodného vlastníka na úhradu pohľadávok, nakoľko ide o záväzkový vzťah medzi správcom a pôvodným vlastníkom.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7C/223/2014, oboznámením LV č. XXXX, k. ú. G. J., Zmluvy o výkone správy zo dňa 13.05.2008, Vyúčtovania zálohových úhrad nákladov za užívanie bytu za kalendárny rok 2018 s prílohami, dokumentu s názvom Sumárna analýza platieb za obdobie od 01.01.2019 do 19.07.2021, Rozpisu platieb nájomného za roky 2018 a 2019, predpisov mesačných zálohových platieb za užívanie bytu platných od 01.01.2017, 01.02.2017 a 01.10.2017 a rozpisov platieb za roky 2017, 2018 a 2019.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a nesporné, že žalovaný bol vlastníkom bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na sídlisku O. v G. J. so súp. č. XXXX, vo vchode č. XX a prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 48/4452 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, ktorý bytový dom je postavený na parcele KNC č. XXXX/XX a evidovaný na LV č. XXXX, k. ú. G. J.. Súčasne mal súd za preukázané a nesporné, že žalovaný ako vlastník predmetného bytu uzatvoril so žalobcom ako správcom dňa 13.05.2008 Zmluvu o výkone správy. Nesporným a preukázaným bolo aj to, že žalovaný dňa 01.08.2014 uzatvoril ako predávajúci s C.. M. O., G., L.. XX.XX.XXXX S. C.. B. O., L.. XX.XX.XXXX ako kupujúcimi kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod predmetného bytu, že táto kúpna zmluva bola rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.08.2018, č. k. 7C/223/2014 - 97, právoplatným dňa 05.09.2018, určená ako platná a že na základe tejto kúpnej zmluvy bolo vkladom zo dňa 21.09.2018, č. V-2058/2014, prevedené vlastnícke právo k predmetnému bytu zo žalovaného na C.. M. O., G., nar. XX.XX.XXXX a C.. B. O., nar. XX.XX.XXXX.

9. Z predpisov mesačných zálohových platieb za užívanie bytu, že od 01.01.2017 mal súd za preukázané a nesporné, že vyššie uvedené zálohové platby boli za prevádzku a správu žalovanému predpísané vo výške 166,52 eur a na fond prevádzky, údržby a opráv vo výške 33,19 eur, od 01.02.2017 boli tieto za prevádzku a správu žalovanému predpísané vo výške 165,78 eur a na fond prevádzky, údržby a opráv vo výške 33,19 eur a od 01.10.2017 boli tieto za prevádzku a správu žalovanému predpísané vo výške 47,05 eur a na fond prevádzky, údržby a opráv vo výške 33,19 eur.

10. Z rozpisu platieb za rok 2017 mal súd za preukázané a nesporné, že stav konta žalovaného k 31.12.2016 na predpísaných mesačných platbách na úhradu nákladov bol taký, že bol v mínuse 2.817,53 eur. V priebehu roka 2017 žalovaný vytvoril na predpísaných mesačných platbách na úhradu nákladov preplatok vo výške 1.196,08 eur. Zároveň z rozpisu platieb za rok 2017 mal súd za preukázané, že na základe ročného vyúčtovania za rok 2016 mal žalovaný celkový preplatok 1.433,25 eur. Súd mal teda za preukázané, že stav konta žalovaného k 31.12.2017 na predpísaných mesačných platbách na úhradu nákladov bol taký, že bol v mínuse 141,15 eur.

11. Ďalej z rozpisu platieb za rok 2018 mal súd za preukázané a nesporné, že žalovaný na začiatku roka bol na predpísaných mesačných platbách na úhradu nákladov v mínuse 141,15 eur. V priebehu roka 2018 vytvoril žalovaný na predpísaných mesačných platbách na úhradu nákladov ďalší dlh vo výške 759,50 eur. Zároveň z rozpisu platieb za rok 2018 mal súd za preukázané, že na základe ročného vyúčtovania mal žalovaný za rok 2017 celkový preplatok 947,95 eur. Súd mal teda za preukázané, že stav konta žalovaného k 31.12.2018 na predpísaných mesačných platbách na úhradu nákladov bol taký, že bol v pluse vo výške 47,30 eur.

12. Z vyúčtovania zálohových úhrad nákladov za užívanie bytu za rok 2018 mal súd za preukázané a nesporné, že skutočné náklady rozpočítané na predmetný byt za obdobie do 30.09.2018 boli 793,09 eur, pričom od predpísaných úhrad nákladov to predstavuje rozdiel vo výške mínus 370,14 eur. Keďže žalobca bol s predpísanými mesačnými úhradami nákladov v pluse vo výške 47,30 eur, výsledok celkového ročného vyúčtovania na predmetný byt za obdobie do 30.09.2018 bol taký, že je potrebné doplatiť ešte 322,84 eur (- 370,14 + 47,30).

13. Sporným medzi stranami bola otázka pasívnej vecnej legitímácie (kto zodpovedá za vzniknutý nedoplatok) a či je uplatnený nárok na zaplatenie predmetného nedoplatku premlčaný.

14. Podľa § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.

15. Podľa § 8a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z., s prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Ak vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nadobudol byt alebo nebytový priestor v dome na základe zmluvy o vstavbe alebo nadstavbe domu, pristupuje k zmluve o výkone správy. Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru v dome na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o výkone správy; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vykonané pred prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

16. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z., úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastník bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žúmp, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

17. Podľa 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V danom prípade sa spor týka úhrad za plnenia v zmysle § 10 ods. 6 zákona č.

182/1993 Z. z., ktorými sú v zmysle tohto zákonného ustanovenia najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd. Ako je uvedené vyššie, je z vykonaného dokazovania zrejmé, že žalovaný si splnil povinnosti vyplývajúce mu z § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. a článku V. ods. 2 písm. a) Zmluvy o výkone správy, t. j. uhrádzať za tieto plnenia mesačne vopred. Uvedené vyplýva zo žalobcom predložených dokladov, keď žalovaný, napriek svojim nepravidelným až absentujúcim pravidelným úhradám, bol v čase skončenia vlastníctva predmetného bytu na predpísaných úhradách na plnenia v pluse vo výške 47,30 eur (viď rozpis platieb za rok 2018 na č. I. 56 súdneho spisu a rozpis platieb nájomného za rok 2019 na č. I. 15 súdneho spisu). Uvedené bolo dané tým, že výsledkom vyúčtovania vykonaného žalobcom ako správcom za rok 2017 (ktoré bolo vykonané v apríli 2018) bol kladný zostatok vo výške 947,95 eur, ktorý pokryl a vyrovnal neuhradené predpísané mesačné úhrady na plnenia v roku 2018. Teda, hoci si žalovaný v skutočnosti v roku 2018 povinnosť stanovenú § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. platiť mesačne vopred úhrady za plnenia takmer vôbec neplnil, kladný výsledok vyúčtovania za rok 2017 pokryl tieto nedoplatky v takom rozsahu, že žalovaný bol pri skončení vlastníctva bytu v mesiaci september 2018 na predpísaných úhradách na plnenia v pluse vo výške 47,30 eur.

19. Vykonaním ročného vyúčtovania žalobcom ako správcom za rok 2018, ktoré žalobca vykonal v súlade s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. a v zákonom stanovenej lehote, keď toto vyúčtovanie bolo vykonané dňa 30.04.2019, však bolo zistené, že predpísané mesačné úhrady za plnenia za rok 2018 nestačia na pokrytie skutočných nákladov pri zabezpečení plnení, pričom schodok bol vyúčtovaním vyčíslený na sumu 370,14 eur. Keďže žalovaný mal na predpísaných úhradách na plnenia za rok 2018 (do skončenia jeho vlastníctva bytu) preplatok vo výške 47,30 eur, správne žalobca určil, že nedoplatok na úhradách za poskytnuté plnenia predstavuje sumu 322,84 eur.

20. Najpodstatnejšou v konaní však bola otázka, kto je povinný predmetný nedoplatok za poskytnuté plnenia uhradiť, a to či žalovaný, alebo noví vlastníci bytu. Ide teda o otázku pasívnej vecnej legitímácie. Pre posúdenie tejto otázky je rozhodujúcim znenie § 8a ods. 7 vety prvej a tretej zákona č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého s prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru v dome na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastníč bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o výkone správy; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Výklad tohto zákonného ustanovenia poskytuje odborná literatúra tak, že správca môže v prípade vzniku nedoplatkov tieto v zastúpení vlastníkov vymáhať už od nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru po prevode alebo prechode vlastníckeho práva. Tým je v podstate vytvorená dôležitá zásada, podľa ktorej vznik záväzkov je podľa právneho rámca zákona č. 182/1993 Z. z. akcesoricky spojený nie s osobou vlastníka bytu a nebytového priestoru, t. j. s personálnym substrátom, ale s vecným substrátom, ktorým je existencia vecného práva k bytu alebo nebytovému priestoru. V dôsledku tohto postulátu však nie je nijako dotknutá občianskoprávna zodpovednosť vo vzťahu medzi prevodcom a nadobúdateľom bytu alebo nebytového priestoru vyplývajúca z ustanovení zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru (VALACHOVIČ, Marek, GRAUSOVÁ, Kristína, CIRÁK, Ján. Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012). Súdna prax je však vo svojich názoroch na túto problematiku nejednotná, keď na jednej strane uvádza, že ak z ročného vyúčtovania nákladov vyplýva skutočnosť, že žalovanému do 09.10.2006 vznikol nedoplatok vo výške žalovanej istiny, išlo o nedoplatok za obdobie, po ktoré bol vlastníkom bytu ešte žalovaný a teda išlo o záväzok, ktorý prevodom bytu nezanikol, resp. neprešiel na nového vlastníka bytu. Takýto nedoplatok mohol zaniknúť len jeho usporiadaním, k čomu však v danom prípade nedošlo. Práve naopak, ak by sme prijali názor žalovaného, že tento nedoplatok má uhradiť už nový vlastníč bytu, tak by tento plnil dlh za iného bez právneho dôvodu, a teda na strane žalovaného by došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia (z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.04.2016, sp. zn. 6Co/74/2016, obdobne aj v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 6Co/759/2014 a v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.11.2019, sp. zn. 17Co/71/2019). Na druhej strane súdna prax uvádza aj to, že za úhradu takýchto záväzkov by mal zodpovedať výlučne nový vlastníč v dôsledku singulárnej sukcesie, pretože výklad rešpektuje všetky zásady právneho nástupníctva. Právo spoločenstva vymáhať všetky pohľadávky spojené s vlastníctvom a užívaním bytu alebo nebytového priestoru tak musí spoločenstvo uplatniť len voči súčasnému vlastníkovi zapísanému v katastri nehnuteľnosti, pretože toto právo je nerozlučne spojené s vlastníctvom bytu alebo nebytového

priestoru v bytovom dome. To by sa pochopiteľne vzťahovalo aj na povinnosti vyplývajúce z ročného vyúčtovania nákladov, ktoré by za uplynulé obdobie znášal vždy aktuálny vlastník bytu alebo nebytového priestoru v čase vykonania ročného zúčtovania. Teda spoločenstvo môže v prípade vzniku nedoplatkov tieto vymáhať od nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru po prevode alebo prechode vlastníckeho práva a tým je v podstate vytvorená dôležitá zásada, podľa ktorej vznik záväzkov je podľa právneho rámca akcesoricky naviazaný nie na osobu vlastníka t. j. na personálny substrát, ale na vecný substrát, ktorým je existencia vecného práva k bytu alebo nebytového priestoru (v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.02.2015, sp. zn. 24Co/191/2014 a obdobne aj v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.09.2018, sp. zn. 16Co/143/2018).

21. Súd musí v každom spore rozhodnúť podľa princípu zakotveného v článku 2 ods. 2 CSP, ktorý ustanovuje, že právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Vzhľadom na to, že v danom prípade neexistuje ustálená rozhodovacia prax, musí súd rozhodnúť sám podľa toho, čo považuje za spravodlivé.

22. V zmysle vyššie citovaného § 8 a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. prevodom predmetného bytu žalovaný odstúpil od zmluvy o výkone správy a na druhej strane rovnakým okamihom prešli na nových vlastníkov predmetného bytu - manželov O. - práva a povinnosti zo zmluvy o výkone správy. Vzhľadom na uvedené je preto podľa súdu rozhodné to, kedy vznikla povinnosť uhradiť vzniknutý nedoplatok za poskytnuté plnenia (actio nata), a teda, či táto povinnosť vznikla ešte žalovanému, alebo už novým vlastníkom predmetného bytu. Žalobcom vymáhaný nedoplatok vo výške 322,84 eur nepochybne vznikol pri využití plnení poskytnutých do 30.09.2018, teda do (približne) okamihu prevodu bytu, čo potvrdzuje žalobca tým, že za rok 2018 vyhotovil na predmetný byt dvoje vyúčtovania, a to jedno pre žalovaného za obdobie od januára 2018 do septembra (vrátane) 2018 a druhé pre nových vlastníkov predmetného bytu za obdobie od októbra 2018 do decembra 2018. Avšak výška tohto nedoplatku na poskytnutých plneniach bola zistená až pri vykonaní ročného zúčtovania, ktoré žalobca v súlade s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. vykonal až 30.04.2019. Až v tomto momente bol dlh žalovaného riadne zistený a vyčíslený, čo malo za následok vznik pohľadávky. Keďže už v čase vzniku pohľadávky boli vlastními bytu manželia O. a títo boli v danom čase aj v zmluvnom vzťahu so žalobcom, na základe ich sukcesie do zmluvy o výkone správy na základe zákona, je už ich povinnosťou uhradiť vzniknutý nedoplatok. Povinnosťou žalovaného bolo splniť si len tie zmluvné povinnosti, ktoré mu vznikli počas trvania jeho zmluvného vzťahu so žalobcom. Keďže tieto boli splnené, nakoľko žalovaný mal uhradené predpísané vopred splatné mesačné úhrady na plnenia, nemá už žiadnej povinnosti voči žalobcovi.

23. Vo vzťahu ku žalovaným vnesenej námietke premlčania a plynutia premlčacej lehoty súd uvádza, že premlčacia lehota v danom prípade začala plynúť až vykonaním ročného zúčtovania dňa 30.04.2019 a doposiaľ neuplynula. Námietka premlčania je tak nedôvodná.

24. Vzhľadom na všetky zhora uvedené skutočnosti a za použitia citovaných ustanovení zákona súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, a to z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, keďže žalovaný nie je nositeľom žalobou označenej hmotnoprávnej povinnosti - povinnosti zaplatiť vzniknutý nedoplatok na správcom poskytnutých plneniach.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný bol v spore plne úspešný, súd zaviazal na náhradu trov konania voči žalovanému žalobcu v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods.

1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).